

בבית המשפט העליון

רע"א 6125/99

בפני: כבוד הנשיא א' ברק

המבקשת: יהודה רשתות פלדה בע"מ

נגד

המשיבה: מסגריית אור תעש (1983) בע"מ

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בתל-אביב-יפו בע"א 741/98, מיום 24.6.99 שניתן ע"י כבוד השופטים: גולדברג, חיות, גרוניס

בשם המבקשת: עו"ד יעקב קלדרון; עו"ד חנה קלדרון;
עו"ד קלמנוביץ

החלטה

1. זוהי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל - אביב - יפו (השופטים גולדברג, חיות וגרוניס) בע"א 741/98, אשר אישר את פסק דינו של בית משפט השלום בתל - אביב - יפו (דן גבאי) בת.א. 13809/97.

2. המשיבה (מסגריית אור תעש (1983) בע"מ) הינה בעלת מדגם רשום מספר 17175 על גדר מתכת, שחלקה העליון הוא עגול. המשיבה טענה כלפי המבקשת (יהודה רשתות פלדה בע"מ) כי היא מפרה את המדגם. המבקשת, מצידה, הגישה בקשה לבית משפט המחוזי להכריז כי למשיבה אין זכות קניין במדגם, ולחלופין כי הוא אינו תקף מחמת פרסום קודם, ולחלופי חלופין להכריז כי המבקשת אינה מפרה את המדגם. בעקבות זאת, הגיעו הצדדים לפשרה לפיה יועבר הסכסוך לבורר מוסכם.

3. בהסכם הבוררות נקבע, כי הבורר יקבע את שאלת זכויות המשיבה במדגם. היה ויקבע הבורר כי יש למשיבה זכויות במדגם, היא תקנה למבקשת זכות יצור ושיווק בלעדית. עוד נקבע בהסכם הבוררות כי במקרה כזה, תשלם המבקשת למשיבה סך של 1 דולר ארה"ב לכל מ"ר של רשתות הראש העגול. ההסכם קיבל תוקף של פסק דין.
4. בהסכם הבוררות קבע הבורר כי למשיבה יש זכויות במדגם. לפיכך, הגישה המשיבה תביעה לבית משפט השלום בהתבסס על הסכם הבוררות ופסק הבורר, וביקשה לחייב את המבקשת לשלם לה 1 דולר ארה"ב עבור כל מטר שייצרה.
5. בית משפט השלום קיבל את תביעת המשיבה בבססו את פסק דינו על פרשנות הסכם הבוררות בין בעלי הדין. על פסק דינו זה הוגש ערעור לבית משפט המחוזי.
6. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ואימץ את קביעותיו של בית משפט השלום. בית המשפט פסק, כי יש לפרש את הסכם הבוררות כיוצא מנקודת מוצא לפיה הגדר אותה ייצרה המבקשת מפרה את המדגם, בכפוף להכרעת הבורר בשאלת זכויותיה של המשיבה באותו מדגם.
7. המבקשת טוענת כי הבורר פסק כי המוצר של המבקשת אינו מהווה פרסום קודם, ולכן אינו מפר את המדגם. קביעה זו גם ביססה את מסקנת הבורר לפיה המדגם של המשיבה תקף.
8. לאור האמור לעיל, המבקשת טוענת כי השאלה אשר עומדת בבסיס בקשת רשות ערעור זו, ואשר טרם נידונה בפסיקה, היא האם יש קיום להכרעת הבורר בהתעלם מהנמקתו. לגישתה, בתי משפט קמא עשו שימוש ב"שורה התחתונה" של הכרעת הבורר על מנת להביא לתוצאה האופרטיבית ההפוכה והמנוגדת לחלוטין להנמקת הפסק.
9. לאחר שעיינתי בחומר שמונח לפני, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. השאלה המשפטית שעמדה להכרעה בפני ערכאות דלמטה היא שאלת פרשנות הסכם הבוררות בין הצדדים. לשאלה זו אין השלכה מעבר לצדדים המתדיינים והיא אינה מסוג השאלות בהן נהוג ליתן רשות ערעור שני (ראו בר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123).

ניתנה היום, כ"ד בחשון התש"ס (3.11.99).

הנשיא

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
/זד/621599a